

ACEC

ASSOCIACIÓ COL·LEGIAL
D'EScriptors DE CATALUNYA

ASOCIACIÓN COLEGIAL DE
ESCRITORES DE CATALUÑA

EL BUTLLETÍ

número 71 / setembre-octubre 2007

Còpia privada injusta amb els autors

La proposta inicial de Cultura i Indústria no recull els drets d'escriptors i traductors

GUSTAVO DEVENZE

**La inseguretats
jurídica dels
col·laboradors**
Parlen els juristes i
els experts

**L'ACEC reforma
els estatuts per
adaptar-se als
nous temps**

L'activitat cultural omple el
programa de l'entitat
**Les VII Jornades
Poètiques**

Nous temps, nova comunicació

L'ACEC crea nous òrgans de difusió

L'ACEC ha reorganitzat la seva línia de comunicació amb l'objectiu d'aportar una nova dimensió als instruments de difusió que utilitza. La creació d'un nou mitjà electrònic (*El Quinzenal de l'ACEC*), que es distribueix cada dues setmanes per correu electrònic, complementa el mapa de comunicació de l'entitat, que fins ara estava compost per la pàgina web, els Titulars Digitals i *El Butlletí de l'ACEC*.

El Quinzenal de l'ACEC té com a principal finalitat informar de l'actualitat de l'entitat i la professió, així com donar fe de les activitats realitzades per la pròpia ACEC. Entre tres i sis notícies, a més d'altres seccions com hemeroteca o agenda i la possibilitat de consultar *El Butlletí* en format pdf i altres recursos en línia, configuren un mitjà que pretén informar puntualment de l'actualitat que afecta als associats. *El Quinzenal* treu rendiment a les possibilitats que ofereix Internet i hi incorpora documents *penjats*, accessos a web o galeries de fotografies, que permetem completar les notícies. Algunes seccions i informacions que fins ara formaven part de l'estructura d'*El Butlletí* han passat al nou mitjà electrònic, fet que ha permès reduir les pàgines de la revista que teniu a les mans.

El sumari dels dos primers números ha difós notícies com les VII Jonades Poètiques, la no renovació a Catalunya Ràdio de Cristina Peri Rossi, el primer pagament del dret de préstec bibliotecari, els originals que opten al Premi Àngel Crespo, els canvis a la Junta o les eleccions a l'Ateneu, entre d'altres. Els associats que no el reben, poden enviar un correu a secretaria@acec-web.org per donar-se d'alta gratuïta.

El Quinzenal
El butlletí electrònic de l'ACEC
El boletín electrónico de la ACEC

El Ministeri de Cultura sufragarà per primera vegada els préstecs bibliotecaris

Destina 300.000 euros per satisfer la sentència de la UE a favor dels drets d'autor

El procés de la UE de 2006 inclourà per primera vegada una part de 300.000 euros destinada a compensar els autors pel préstec bibliotecari a les biblioteques públiques. Aquest pagament, segons ha confirmat el ministre César Antonio Molina, està condicionat per les condicions sanitàries i els quantitatius.

El pagament pel dret de préstec bibliotecari, tal com marca la legislació, està destinat exclusivament als autors. L'UE, l'entitat internacional de recerca de drets, ha demanat una compensació econòmica per cada autor i un càlcul, amb l'objectiu de donar el suport necessari.

El Govern espanyol s'adapta a la normativa europea que obliga al pagament dels drets d'autor en concepte del préstec bibliotecari, al qual, el ministre Molina ha reconegut que l'aparell "ha intentat endarrerir la seva aplicació, però ha estat impossible". El gener de 2004, la Unió Europea, mitjançant un expedient, va instar l'Estat a complir amb la normativa que regula el préstec bibliotecari, de la qual Espanya d'entra en marxa l'any 1994. L'octubre de 2006, una sentència del Tribunal de Justícia Europea va exigir al Govern espanyol a acceptar la normativa europea. En cas d'incompliment, l'Estat hauria d'haver pagat una multa de 300.000 euros diaris, quantitat que s'hauria triat dels fons europeus que rep.

El ministre i les comunitats autònomes i els ajuntaments, que són els que tenen les biblioteques al seu càrrec, sufragaran el pagament, que no afectarà a l'autor. Molina ha afirmat que amb l'aparell d'aquest pagament es "normalitzarà" la relació entre Espanya i la UE i s'acabarà la "mayor" que existeix fins ara per aquesta qüestió. El ministre va assegurar que "hans de respectar tot els drets i no només els que nos atorguen", però no va fer cap referència al reconeixement dels drets d'autor, com es desprèn d'aquestes declaracions.

La llei de la lectura, el llibre i les biblioteques, a través de la qual el Govern ha agafat per abastir-se a la normativa europea del dret de préstec, estipula que el pagament d'aquest dret serà de 20 cèntims per cada exemplar adquirit per una biblioteca i destinat al préstec. Una quantitat molt reduïda, que permet garantir el llibre tant vegades com es desitja i en una via presencial i digital pública de manera simultània per alguns col·lectors que els 20 cèntims d'obligar de pagar cada vegada que es presten el llibre i que així podria evitar la desaparició de les biblioteques. La quantitat prevista de rebuda i no es pot considerar suficient perquè les realitzacions de diversos col·lectors que són destinats contra els drets d'autor.

Teresa A. del

ACEC
ASSOCIACIÓ COL·LEGIAL D'ESCRITORS DE CATALUNYA
ASOCIACIÓN COLEGIAL DE ESCRITORES DE CATALUÑA

Número 2 / 19 d'octubre de 2007

SUMARI

El Ministeri de Cultura sufragarà per primera vegada els préstecs bibliotecaris

Una víctima d'altres opten al X Premi de Traducció Àngel Crespo

Serrat Crespo entra la Junta Directiva

El Butlletí número 71 troba sobre la independència jurídica del col·laborador

L'Ateneu Barcelonès convoca eleccions per al proper dia 7 de novembre

Hemeroteca

Números anteriors

El Butlletí de l'ACEC

www.acec-web.org

Subscripció: ve al quinquenal

Indi

Versió castellana

AGENDA D'ACTIVITATS

En vint anys. Antologia de poemes de los 50 a los 70

Presentació del llibre de Silvana S. Llopis. Dilluns, 22 d'octubre, a les 19.30 hores a l'Avda dels Escripcors de l'Ateneu Barcelonès

Goldendrimas ocultes

Presentació del llibre de Maria Tizón. Dimecres, 21 d'octubre, a les 19.30 hores a l'Avda dels Escripcors de l'Ateneu Barcelonès

El color de tu nombre

ACEC

ASSOCIACIÓ COL·LEGIAL D'ESCRITORS DE CATALUNYA

ASOCIACIÓN COLEGIAL DE ESCRITORES DE CATALUÑA

Amb el patrocini de:

I la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Institució de les Lletres Catalanes

Edita:

Associació Col·legial d'Escripcors de Catalunya

Adreça:

Ateneu Barcelonès
c. Canuda, 6, 5a. 08002 Barcelona
Tel. 93 318 87 48 / Fax. 93 302 78 18
secretaria@acec-web.org - www.acec-web.org

Horari d'atenció a l'associat:

De dilluns a divendres, de 16 a 21 h.

Realització de continguts i maquetació:

Hydra Media (Tel. 93 894 53 75)

Coordinació de les il·lustracions:

Dante Bertini

Fotografies:

Carme Esteve

Impressió:

L'Eco de Sitges

Coordinació:

Dante Bertini, José Luis Giménez-Frontín,
José Florencio Martínez i Santi Terraza

Dipòsit legal: B-8.579/97

JUNTA DIRECTIVA DE L'ACEC

Presidenta:

Montserrat Conill

Vicepresident primer:

Miquel de Palol

Secretari general:

José Luis Giménez-Frontín

Tresorer i vicepresident:

Alejandro Gómez-Franco

Vocals:

Dante Bertini, Anna Caballé,
Carme Camps, David Castillo,
Alejandro Gómez-Franco,
José Florencio Martínez, José María Micó,
Miquel de Palol, Anne-Hélène Suárez
i Antonio Tello

Il·lustracions d'aquest número

GUSTAVO DEVEZE

Gustavo Deveze és dibuixant, que ha realitzat treballs per a diferents revistes franceses i sudamericanes com *Latido*, *Nueva*, *TodaVía*, *Gorgonzola* i *EzArupto*, a més diferents editorials. Ha participat en festivals internacionals d'animació i ha exposat en diverses mostres de dibuix i historietes.

Aprovada la proposta de reforma dels estatuts de 1995

> JOSÉ LUIS GIMÉNEZ-FRONTÍN, SECRETARI GENERAL DE L'ACEC I MIQUEL DE PALOL, VICEPRESIDENT, EXPLIQUEN LA PROPOSTA DE CANVIS A L'ASSEMBLEA

L'Assemblea General Extraordinària de l'ACEC, celebrada el passat dimecres 19 de setembre, va aprovar en segona convocatòria la reforma de cinc articles dels estatuts de l'entitat. El resultat de la votació va ser 139 vots a favor, 7 en contra i 1 nul. La reforma dels estatuts tenia com a finalitat adaptar l'entitat als nous marcs socials i administratius i ampliar la seva capacitat d'operació.

Els articles modificats són els següents:

1.- *Article 4. Paràgraf 2:* "L'àmbit i extensió d'aquesta Associació és el corresponent al del Regne d'Espanya, encara que amb activitats i serveis preferentment desenvolupats en la Comunitat Autònoma de Catalunya".

2.- *Article 5. Paràgraf 1:* "Podran formar part de l'Associació totes les persones de més de 18 anys residents en l'àmbit territorial previst en l'article 4, que siguin autors, com a escriptors o traductors, d'un mínim d'un llibre editat per tercers sota contracte d'edició".

3.- *Addendum al paràgraf 2 de l'Article 15:* "Si per

baixa sobtevinguda o voluntària qualsevol dels càrrecs esmentats en el present paràgraf hagués de ser substituït, trencant-se el desitjable equilibri de renovació de càrrecs per quotes bianuals, la Junta Directiva quedarà facultada per a mantenir excepcionalment en funcions per dos anys més a un d'aquests càrrecs a fi que, en les següents eleccions, es reiniciï amb normalitat el cicle biennal de renovacions".

4.- *Article 16. Paràgraf 1:* "Els membres de la Junta Directiva exerciran la seva representació per un període de quatre anys, podent, d'acord al dret contemplat en l'article 6, paràgraf 2, presentar-se a noves reeleccions. No obstant això, els càrrecs executius de la Junta amb funcions de President, Secretari General, Vicepresidents i Tresorer només podran ser exercits per un màxim de dos mandats, excepció feta dels dos anys regulats en supòsit de l'article 15, paràgraf 2".

5.- *Article 31:* "En els comptes corrents o llibretes d'estalvi obertes en establiments financers, figuraran indistintament les signatures del President, del Secretari General i del Tresorer, pel que per a poder disposar dels fons serà suficient la d'un solament d'ells".

La polèmica no renovació de l'escriptora Cristina Peri Rossi d'un programa de ràdio mostra la fragilitat de la figura del col·laborador

La inseguretat jurídica dels col·laboradors

L'escriptora uruguaiana Cristina Peri Rossi no va ser renovada al programa de ràdio on col·laborava per no parlar en català, d'acord amb el que estableix la *Carta de principis* de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió. La direcció de Catalunya Ràdio només va necessitar comunicar-l'hi per donar per finalitzada la relació. Molts autors es troben en un cas similar al de Peri Rossi, ja que les col·laboracions als mitjans de comunicació (articles en premsa, participació en programes de ràdio i televisió) són una via per cercar ingressos complementaris a la seva activitat literària. *El Butlletí de l'ACEC* ha consultat diversos especialistes per conèixer les característiques jurídiques de la figura del col·laborador, les possibles alternatives de millora i la situació a altres països europeus, amb el propòsit d'avaluar si els col·laboradors reben un tracte just.

“La col·laboració és una figura jurídica atípica, en el sentit que està mancada d'una definició legal i d'una regulació específica”, apunta Mario Sepúlveda, assessor jurídic de l'ACEC. La col·laboració “és un camp límit en el dret laboral”, afirma Ricard Avilés, jurista que també assessora l'entitat. Josep Maria Loperena, escriptor i advocat laboralista que ha defensat casos de col·laboradors en mitjans, incideix en aquest punt i destaca “la diferència extrema entre un treballador i un col·laborador”. Mentre que el primer està acollit al seu propi estatut professional, el col·laborador ha de regir-se per una modalitat del contracte civil d'arrendament de serveis, sense dret a l'atur, ni a la seguretat social ni a la jubilació. El treballador està protegit per la legislació laboral i el col·laborador ha d'acollir-se a la legislació civil, molt menys generosa.

Tal com explica Sepúlveda, el contracte de col·laboració és “modalitat de l'anomenat contracte d'arrendament de serveis”, que està definit en l'article 1.544 del Codi Civil: “En l'arrendament d'obres o serveis, una de les parts s'obliga a executar una obra o a prestar un servei per un preu cert”. El contracte genera dues obligacions recíproques: per a una part, prestar el servei; i per a l'altra, remunerar el servei.

El contracte, a part de les seves clàusules, continua Sepúlveda, s'ha de regir segons l'establert per l'article 1.258 del Codi Civil: “que no només obliga al compliment del que està expressament pactat, sinó també a totes les conseqüències, que segons la seva natura, siguin conformes a la bona voluntat, a l'ús i a la Llei”, i amb caràcter general amb l'article 1.101 del Codi Civil: “queden subjectes a la indemnització per danys i perjudicis causats els que contravinguin les obligacions derivades del contracte o els que en el compliment de les seves obligacions incorreguen en algun tipus de negligència”.

> CRISTINA PERI ROSSI

Indefensió jurídica i cas Peri Rossi

La fragilitat del contracte de col·laboració, apunta Sepúlveda, “radica en els casos –habituals quan

RELACIÓ LABORAL I RELACIÓ CIVIL

“La indefinició de la col·laboració permet el seu ús amb el propòsit d'encobrir una relació laboral”, afirma Mario Sepúlveda. “El treball autònom dels col·laboradors és una fallàcia en la majoria dels casos. El col·laborador no és independent, sinó que ha d'ajustar-se a les necessitats de l'empresa”, explica Dardo Gómez. Ricard Avilés apunta que la col·laboració de Cristina Peri Rossi a Catalunya Ràdio podria arribar a considerar-se com una relació laboral, ja que “hi ha elements com el deure d'anar cada dia determinat a la tertúlia durant anys. No es pot anar quan es vol. Se n'ha de parlar dels temes previstos, se n'ha de fer en un horari determinat, es cobra una quantitat fixa, i pot utilitzar els mitjans de la emissora per consultes de dades o per redactar algun guió”. En aquest cas, l'escriptora tindria dret a una indemnització per acomiadament. La relació laboral està sotmesa, explica Sepúlveda, “a un marc de ferro, que cap de les parts no es pot saltar i que té com a finalitat la protecció del treballador. Els contractes civils, en canvi, es fonamenten en que les dues parts contractants són iguals, situació que no es produeix en la majoria dels contractes de col·laboració”.

els col·laboradors són persones físiques i els contractants són empreses— on la posició de les parts és tan desigual que, a la pràctica, les clàusules contractuals són elaborades per la part dominant”. L’acord, fins i tot, pot ser oral. El contracte, apunta Sepúlveda, serà vàlid, sempre que no inclogui clàusules “manifestament abusives, que puguin ser considerades il·legals” i quan “no suposi una vulneració dels drets i llibertats consagrades a la Constitució”.

Antonio Tello, vocal de la junta directiva de l'ACEC per assumptes de drets d'autor, ha ressaltat “la condició precària dels col·laboradors i el seu deteriorament en els darrers vint anys a causa d’una oferta singular concentrada en pocs i poderosos grups de comunicació, que són els que dicten les condicions; i uns altres més petits, però que tenen pocs recursos”. En aquesta mateixa línia, Loperena no dubta a qualificar la situació dels col·laboradors als mitjans com “d’inseguretat jurídica”.

TRES MODELS DE COL·LABORADOR EN PREMSA

TREBALL DEPENDENT

El col·laborador assumeix una subordinació especial a l'empresa.

França té la figura del “pigiste” (Estatut del treballador francès, Llei “761-2”). El col·laborador té proteccions per malaltia, maternitat, accidents laborals, atur, jubilació, acomiadament, formació i presència en els convenis col·lectius d'empresa i sector.

RÈGIMS INTERMEDIS

L'empresa manté una relació laboral amb el col·laborador de menor intensitat que amb els treballadors fixos.

A Alemanya, els “arbeitnehmerähnlich” o *freelance* dependent, tenen un règim amb prestacions comparables als treballadors de plantilla.

A Itàlia, els col·laboradors estan regulats mitjançant la “collaborazioni coordinate e continuative” o contracte de col·laboració coordinada i continuada.

FALSOS AUTÒNOMS

A Espanya, els col·laboradors estan mancats de tota relació i regulació.

ALTRES PAÏSOS I ALTRES CASOS

Dardo Gómez, president del Sindicat de Periodistes de Catalunya, destaca “l'aïllament d'Espanya en la no regulació de la figura del col·laborador”. En els països de l'entorn, com Itàlia, França i Portugal, existeix una legislació específica d'aquesta figura, que està dintre del marc laboral, amb la seguretat jurídica que comporta, i que és diferent de la del periodista de plantilla. A Espanya, en canvi, la manca de regulació específica aboca al col·laborador cap a la relació civil, molt menys protectora.

Per a més informació sobre el tema, es pot consultar el document redactat per Dardo Gómez; Patricia Estevez, membre del Consell Directiu del Sindicat de Periodistes de Catalunya; i Jairo Morga Manzanares, coordinador del Sindicato de Profesionales de la Información de la Rioja. L'informe es troba a:

www.fesp.org/docs/AlaPiezaEuropa.pdf

Dos casos similars al de Peri Rossi són els del periodista Casimiro García-Abadillo i el del catedràtic José Ignacio Martínez Churruarín. L'any 2000, Onda Cero va expulsar sense previ avís al periodista Casimiro García-Abadillo, que fins aquell moment participava regularment en la tertúlia de Luis del Olmo, degut a l'enfrontament entre el diari *El Mundo*, on escrivia, i Telefónica, propietària de l'emissora Onda Cero. L'any 2005, Radio Euskadi va acomiadar el catedràtic de la Universitat del País Basc, José Ignacio Martínez Churruarín, per “no estar dintre de l'estil” habitual de les seves tertúlies. En ambdós casos, cap dels dos acomiadats va emprendre accions legals contra l'empresa i es va demostrar la debilitat de la figura del col·laborador.

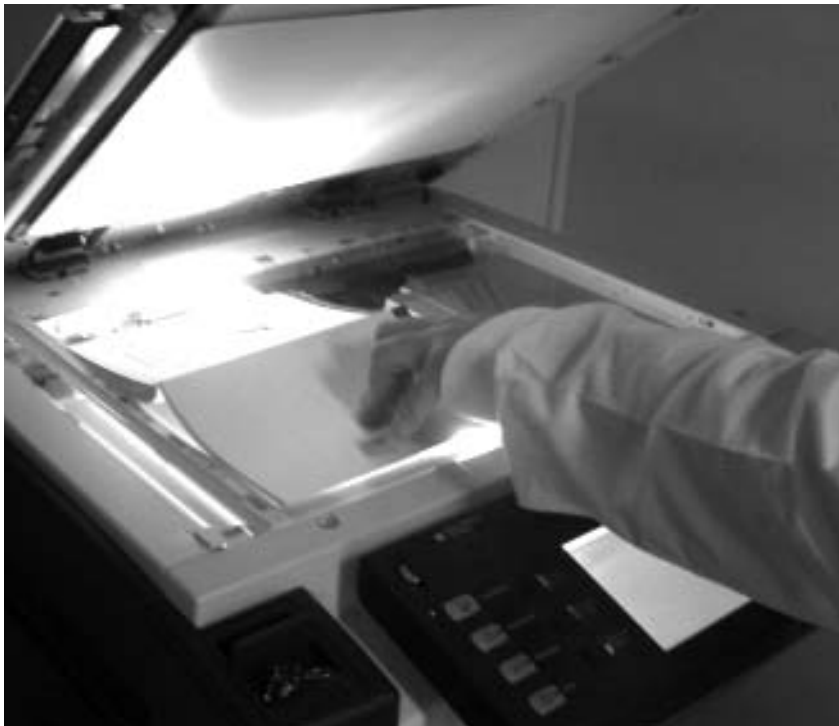

> ELS COL·LABORADORS A MITJANS TENEN UNA RELACIÓ QUE MANTÉ PARAL·LELISMES A LA CONTRACTACIÓ LABORAL

La proposta inicial proposada pels ministeris de Cultura i d'Indústria no satisfà les necessitats d'escriptors i traductors

Còpia privada injusta amb els autors

Ni actualització de tarifes per gravamen ni compensació justa als escriptors i traductors per l'impacte de les noves tecnologies. Amb sis mesos de retard, les entitats de gestió de drets d'autor van rebre a finals del mes de juliol una proposta dels ministeris d'Indústria i de Cultura sobre la compensació per còpia privada. La proposta prioritza els mitjans audiovisuals sobre els escrits i perjudica econòmicament CEDRO i, per extensió, l'ACEC i la resta d'associacions representatives d'escriptors i traductors. Com a exemple, CEDRO pot perdre els ingressos que rep en concepte del cànon de les fotocòpies. Els dos ministeris protagonistes del conflicte esperen les respostes de les entitats de gestió per redactar l'ordre definitiva. Ara és el moment de destacar la importància social, econòmica i intel·lectual del llibre.

> LA PROPOSTA DELS MINISTERIS PREVEU L'ELIMINACIÓ DE LA COMPENSACIÓ QUE REBEN ELS AUTORS EN CONCEPTE DE FOTOCÒPIES

La Llei de Propietat Intel·lectual –reformada l'any passat– estableix que cada dos anys els ministeris de Cultura i d'Indústria han de dictar el llistat dels aparells digitals subjectes al pagament de la compensació per còpia privada i la seva quantia. La primera opció del Govern Central va ser buscar l'acord entre les entitats de gestió i el sector de les noves tecnologies, però com que això no va ser possible en les reunions realitzades per ambdues parts en els quatre mesos pertinents, els dos ministeris van assumir a començament d'any el compromís de formular una proposta, que ara arriba amb sis mesos de retard, d'acord amb el calendari que marca la Llei i, el que és més preocupant, en uns termes que no beneficien al col·lectiu d'autors.

Els ministeris d'Indústria i de Cultura han elaborat una llista sobre els equips que seran gravats i els seus imports. No s'actualitzaran les tarifes dels suports ja gravats, tal com reclamaven les entitats de gestió, i fins i tot, algunes d'elles es reduiran o fins i tot eliminaran. La decisió d'incloure nous aparells a canvi de reduir o no actualitzar la compensació sobre els ja gravats perjudica especial-

ment CEDRO, ja que els seus ingressos provenen exclusivament d'aquests últims, i que segons els càlculs, es reduiran més d'un 30 per cent. Dos casos exemplifiquen el gran perjudici pel sector del llibre. Les impressores multifunció, les més venudes, que actualment paguen 15 euros com a compensació per la còpia privada, segons la nova proposta, pagarien menys de la meitat. I d'altra banda, el document enviat pels ministeris obliga a CEDRO a negociar sobre les màquines fotocopiadores que utilitzen tecnologia digital encara que la còpia resultant sigui analògica, reduint novament els seus ingressos.

CEDRO n'era conscient de la dificultat de millorar l'acord anterior, però confiava en mantenir les condicions actuals i, òbviament, no està d'acord amb una proposta que contradiu les paraules del ministre de Cultura, César Antonio Molina, al Congrés el passat 29 d'agost d'assolir un equilibri entre els drets dels autors i els dels ciutadans, i que defensa els interessos de la indústria reprogràfica per damunt dels drets d'autor. La proposta dels ministeris, segons assenyala CEDRO, és un indica-

dor més de la tendència social i política per prioritzar els continguts audiovisuals, que es garantirien la seva recaptació actual, sobre els escrits.

En una carta enviada als seus membres el 26 de setembre (*vegeu columna del costat*), la presidenta de l'ACEC, Montserrat Conill, informa que els autors i els editors "es convertiran en el col·lectiu més desfavorit del sector cultural i artístic de l'Estat" i que "ens trobem que és molt difícil modificar la situació, ja que el Ministeri d'Indústria sembla estar més a prop de les reivindicacions de les multinacionals tecnològiques". Des d'altres associacions, com la Federació del Gremi d'Editors, s'adverteix que si l'acord final no satisfà les seves necessitats, es prendran mesures al respecte.

Per contra, el director general, de l'Associació Espanyola Multisectorial d'Empreses d'Electrònica i Comunicacions (Asimelec), José Pérez, considera la proposta com un "avanç important" i confirma que hi ha una reducció de les tarifes actuals, una declaració que posa de manifest el triomf de les tesis de la indústria sobre les dels autors.

Calendari

Les dues parts, les entitats de gestió i la indústria electrònica, després d'estudiar la proposta, han d'enviar els seus suggeriments als ministeris de Cultura i Indústria, que s'encarregaran d'elaborar l'ordre ministerial. Abans de publicar-se, però, l'ordre haurà de ser aprovada pel Ministeri d'Economia i pel Consell de Consumidors i Usuaris, on estan representades les associacions majoritàries. El procés trigarà encara unes setmanes i es calcula que l'ordre no s'aprovi fins al novembre, si bé encara no és fàcil assegurar-ho, ja que, probablement les entitats de gestió utilitzaran diversos mecanismes per evitar que el text quedi en la seva proposta inicial.

NOVA REFORMA PARCIAL DE LA LPI

A la seva compareixença, el ministre també va anunciar una reforma de la Comissió de Propietat Intel·lectual. Amb aquesta reforma, tal com indica Ricard Avilés, assessor jurídic de l'ACEC, "la Comissió tindrà funcions d'arbitratge i mediacions de conflictes que poden sorgir entre entitats de gestió, així com entre aquestes i les associacions d'usuaris, o amb entitats de radiodifusió [...] També és important assenyalar que la Comissió, sense que existeixi un previ sotmetiment exprés d'ambdues parts, pot fixar, a sol·licitud d'una associació d'usuaris, d'una entitat de radiodifusió o d'una entitat de gestió, totes elles d'àmbit estatal, quantitats substitutòries de les tarifes generals relatives a determinats drets de remuneració per còpia privada. Es pretén, per tant, articular un instrument que gestioni les diferències existents actualment amb respecte als drets de remuneració dels autors".

L'ANUNCI DEL MINISTRE

El ministre de Cultura, César Antonio Molina, durant la seva compareixença en el Congrés dels Diputats el passat 29 d'agost, va afirmar que la seva tasca exigeix protegir "la llibertat d'expressió i el dret fonamental a la producció i a la creació" i va explicar que una de les seves primeres iniciatives seria la modificació parcial de la Llei de Propietat Intel·lectual per tal de fixar "una compensació justa i equilibrada en el límit de còpia privada, de manera que s'assoleixi l'equilibri necessari entre els drets dels autors i els dels ciutadans". Aquestes paraules, però, no es reflecteixen en la proposta enviada a les entitats de gestió dels drets d'autor, ja que podrien veure reduïts els seus ingressos al voltant d'un 30%.

CARTA DE LA PRESIDENTA DE L'ACEC, MONTSERRAT CONILL

Barcelona, 26 de setembre de 2007

Benvolgut associat/Benvolguda associada,

El motiu d'aquest escrit és el d'informar-te de la situació en què es troben les negociacions amb el Govern sobre la compensació per còpia privada, ja que l'estat actual afecten directament i negativament els interessos econòmics d'autors i editors.

Si la darrera proposta que ha presentat l'Executiu continua endavant, autors i editors veuran disminuir en més d'un 30% les quantitats que ara reben com a compensació per la còpia privada de les seves obres. Això suposa, a més, que es convertiran en el col·lectiu més desfavorit del sector cultural i artístic de l'estat, ja que a altres sectors, com ara el de la música, els han garantit la recaptació actual per aquest concepte.

Davant aquesta situació, tot el sector del llibre està fent gestions per evitar el que sembla imminent. Malgrat els esforços del Ministeri de Cultura, ens trobem que és molt difícil modificar la situació, ja que el Ministeri d'Indústria sembla estar més a prop de les reivindicacions de les multinacionals tecnològiques (que són les que han d'abonar aquesta compensació).

Sàpiques doncs que passem per un moment difícil en la defensa dels legítims interessos d'autors i editors, ja que l'oferta actual suposa haver de fer importants passos enrere sobre els avenços aconseguits en els darrers anys.

Davant d'aquesta situació, hem volgut que tots els associats n'estigues informats i sigueu conscients del problema. Al llarg de les pròximes setmanes us comunicarem, bé el desenllaç de la negociació, bé el seu procés. Si tens qualsevol idea, suggeriment o ajuda per aportar, no dubtis a posar-te en contacte amb nosaltres.

Cordialment,
Montserrat Conill
Presidenta

Les VII Jornades Poètiques de l'ACEC compleixen els seus objectius

Poesia i reflexions d'alt nivell

Les VII Jornades Poètiques de l'ACEC, celebrades entre l'1 i el 4 d'octubre passats, van presentar un interessant programa de reflexió, exposició i recital poètics, que van atreure l'atenció d'un bon nombre de públic. L'eix de diàleg de les Jornades va ser "Temps i poesia", que va reunir dos debats que van destacar per l'alt nivell de les intervencions i l'interès dels assistents.

Una trentena de poetes van participar en les Jornades. La procedència dels participants, responent a un element identificatiu de les sessions era plural, així com les seves llengües (català, castellà, portuguès, gallec i èuscar).

Les Jornades van estrenar enguany un format nou, ja que va barrejar les lectures poètiques amb els debats i les presentacions de les publicacions del gènere (*Espiral Mayor*, *Caravansari*, *Caràcters* i *Candaya*). Les lectures, seguint la pauta que identifica a les Jornades des dels seus inicis, va reunir poetes que mai abans havien llegit els seus versos en aquestes sessions. La conferència inaugural va anar a càrrec d'Andrés Sánchez Robayna, que va efectuar una lliçó magistral sobre la dimensió filosòfica de la poesia.

Més informació a *El Quinzenal de l'ACEC* número 1.

> MONTSERRAT CONILL SALUDA ELS ASSISTENTS EN LA SESSIÓ INAUGURAL

> FELIU FORMOSA VA RECITAR ELS SEUS POEMES

> NARCÍS COMADIRA I ANDRÉS SÁNCHEZ ROBAYNA SEGUEIXEN UNA SESSIÓ

> MIQUEL DE PALOL, CARMEN PLAZA I SERGI JOVER

> EL PÚBLIC VA OMLIR LA QUARTA PLANTA DE L'ATENEU

> EDUARDO MOGA, JOSEP PIERA I JOSÉ M. MICÓ

Torna l'activitat cultural

El programa d'activitats culturals organitzades per l'ACEC ha acollit les darreres setmanes dues presentacions de llibres, que han estat paral·leles a la celebració de les Jornades Poètiques, i que han suposat la posada en marxa del programa d'activitats de tardor de l'entitat.

A mitjans de setembre, Santiago Martínez va presentar el llibre *Ya nada es rito y otros poemas* (1987-2003). *Obra Reunida*, de la poeta Concha García. L'obra es una reunió de tots els quaderns poètics de García, llevat del primer, i subratlla la seva creació literària: al voltant d'un subjecte femení fragmentat, que acaba mostrant un univers incomprensible. García és membre fundadora de l'Aula de Poesia de Barcelona i de l'Asociación Mujeres y Letras, i crítica literària als diaris *ABC* i *Avui*. Ha publicat, entre d'altres obres, *Por mi no arderán los quicios ni se quemarán las teas*, *Cuántas llaves* i *Ayer y calles*.

També en el terreny poètic, Iván Sánchez Moreno va presentar el llibre *Epigramas del Mas d'en Gall*, d'Andreu González. L'escriptor ha declarat que l'obra "no s'aparta de la classificació que es va fer dels epigrames de Marcial: hi ha poemes de lloança, procaços i satírics, els de gust agre i picant, i els que són inofensius i graciosos". González, a part d'aquest títol, ha publicat *Retablo de Nueva York* i *Obra Nueva precedido de Currículum vitae*, i col·labora amb la revista *El Ciervo*, el setmanari local *L'Informador de Martorell*, la pàgina web www.aMartorell.com i el blog col·lectiu *Siete Voces*.

> CONCHA GARCÍA EN UN MOMENT DE LA PRESENTACIÓ

EL PREMI DE TRADUCCIÓ ÁNGEL CRESPO CELEBRA DEU ANYS AMB RECONeixEMENT PROFESSIONAL

El Premi de Traducció Ángel Crespo celebra la X edició reconegut com un dels certàmens més prestigiosos del món de la traducció a Espanya. El premi està convocat per l'Associació Col·legial d'Escriptors de Catalunya (ACEC), el Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO) i el Gremi d'Editors de Catalunya en homenatge a la figura del gran traductor que va ser Ángel Crespo (Ciudad Real, 1926 – Barcelona, 1995). En l'edició d'enguany, més d'una vintena d'obres opten al premi, dotat amb 12.000 euros i que es lliurarà el 28 de novembre.

Deu anys després de la primera edició, el 1998, el Premi de Traducció Ángel Crespo s'ha consolidat com un dels certàmens de traducció més prestigiosos, tant pel reconeixement de la labor del professional, amb la seva dotació econòmica, com per l'alt nivell de les obres candidates.

Els anys parells, el premi s'atorga a la traducció al castellà d'una obra literària, i els senars, a la traducció també al castellà d'una obra d'assaig, de pensament o de caràcter científicotècnic. La llengua d'origen de la traducció pot ser qualsevol de les llengües modernes europees, a més del llatí i el grec clàssic.

Les obres que opten al guardó enguany són traduccions de sis idiomes: alemany, polonès, italià, anglès, rus i francès.

El jurat està compost per cinc membres: quatre són professors de les universitats de Barcelona, Autònoma, Pompeu Fabra, i la de Vic, i Carlos Vitale, guanyador del premi l'any passat, que n'és el secretari.

Agenda d'activitats

Presentació del llibre *Golondrinas ocultas*, de Marta Binetti

Presentat per Dante Bertini i Javier Tomeo
Dimarts, 23 d'octubre a les 19.30 hores
Aula dels Escriptors de l'Ateneu
Barcelonès

Presentació del llibre *El olor de tu nombre*, de Marga Clark

Presentat per José Luis Giménez-Frontín i Victoria Cirlot
Dilluns, 29 d'octubre a les 19.30 hores
Aula dels Escriptors de l'Ateneu
Barcelonès

Lectura de l'obra *Cuatro hijos* de León Febres Cordero

Amb la intervenció de Montserrat Conill, Carmen Alda, Juan Calvo, Alejandro Gómez-Franco, José Luis Giménez-Frontín, León Febres Cordero i Olivia del Castillo
Dijous, 29 de novembre a les 19.30 hores
Aula dels Escriptors de l'Ateneu
Barcelonès

Relació de llibres i revistes ingressades a l'entitat

LLIBRES

Enrique Badosa. *Antología*. Pròleg de Joan Margarit. Diputació de Granada, Granada, 2007. *La Lírica medieval catalana*. Estudi i traducció d'Enrique Badosa. Text bilingüe. Editorial Comares, Albolote, Granada, 2007.

José Luis García Herrera. *La huella escrita*. Premio Nacional de Poesía "Mario Roldán" 2006. Editorial Ánfora Nova. Rute, Córdoba, 2007.

Vasili Grossman. *Vida y destino*. Traducció del rus de Marta-Ingrid Rebón. Galaxia Gutemberg. Círculo de Lectores, Barcelona, 2007.

Josefina Martí. *Los Aparecidos*. Ediciones Marré. Barcelona, 2006. *Diarios de una adicta a Nueva York*. Ediciones Marré, Barcelona, 2005.

REVISTES

FÁBULA. Sumari: Javier Lostalé: *El Mantel*. Amalia Bautista. Historias y prosas. Poesía: palabra transcendente, per Ignacio Balmaseda. Número 16, La Rioja, 2005.

BABEL. Fédération internationale des traducteurs. Sumari: Dídac Pujol: The adaptation of Shakespeare's pentameter into Catalan. Xu Xiumei: A relevance-theoretic approach to the translator's style. Volum 52, número 4. Bèlgica, 2006.

PARALELO SUR. Sumari: Especial nueva literatura española. Eloy Tizón. Augustín Fernández Mallo. Cristina Cerrada. Hernán Migoya. Enrique Falcón. Jordi Doce. Méndez Salmón... Número 5. Barcelona, juny 2007.

TRANS LITÉRAURE. Sumari: Entretien Jean-Pierre Lefebvre. Journal de bord: Olivier Le Lay. De l'esprit des traductions, Madame de Staël. Eduardo Mendoza et la traduction, André Gabastou. Número 33, París 2007.

ZEROVUITTRESQUARANTA. Sumari: Josep Maria Castellet. Federico y el número 200 per José Bulla, Antoni Comas-Salvador Espriu, epistolari, per Josep Puig i Pla, La curiositat científica de Salvador Dalí, per Daniel Giralt-Miracle. Número 18. Vilassar de Mar, estiu 2007.

QUÉ LEER. Sumari: Desvaríos arios, dos libros que revelan la demencial búsqueda nazi. Woody Allen vuelve a la narrativa, 25 años después. Enrique Vila-Matas, el triunfo de la literatura. Número 124. Barcelona, setembre 2007.

Premis en llengua catalana

II Premi de Poesia Josep Maria Benet i Caparà

Modalitat: Poesia

Convoca: Editorial Omicron

Lliurament dels treballs i informació:

Editorial Omicron SCP

Apartat de correus, 75

08910 Badalona

www.editorialomicron.com/premis.html

Dotació: 1.200 euros i publicació de l'obra premiada

Termini de presentació: 14 de desembre 2007

Extensió: entre 250 i 500 versos

Premi de Poesia Benet Ribas

Modalitat: Poesia

Convoca: Revista Recull

Lliurament dels treballs i informació: Revista Recull

Apartat de correus, 88

c. de Mercaders, 9.

17300 Blanes

Tel. 972 33 11 36

Dotació: 1.200 euros i publicació de l'obra premiada per l'Editorial Pagès

Termini de presentació: 20 de desembre 2007

Extensió: de 30 a 40 folis

XXIV Premi Literatura infantil El Vaixell de Vapor

Modalitat: Narrativa

Convoca: Fundació Santa Maria

Lliurament dels treballs i informació:

Editorial Cruïlla

c. Balmes, 245, 4t

08006 Barcelona

Tel 93 292 21 72

www.fundacionsantamaria.org

Dotació: 24.000 euros i publicació de l'obra guanyadora per l'Editorial Cruïlla

Termini de presentació: 1 de febrer 2008

Extensió: de 30 a 100 fulls

Premi Artur Simó de Poesia

Modalitat: Poesia

Convoca: Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Silla

Lliurament dels treballs i informació:

Centre Cultural Casa Palau

Pl. del Poble, 3

46460 Silla (València)

Tel. 96 121 97 97

Dotació: 600 euros i placa

Termini de presentació: 16 de novembre 2007

Extensió: mínima de 500 versos

GUSTAVO DEVEZE

VIII Premi Alexandre Ballester de Narrativa curta

Modalitat: Narrativa

Convoca: Ajuntament de Sa Pobla

Lliurament dels treballs i informació:

Ajuntament de Sa Pobla

Pl. de la Constitució, 1

07420 Sa Pobla (Illes Balears)

Tel. 971 54 00 50

Dotació: 3.600 euros i publicació de l'obra guardonada

Termini de presentació: 30 de novembre 2007

Extensió: de 80 a 125 fulls

Premi Joaquim Ruyra 2008

Modalitat: Narrativa

Convoca: Revista Recull

Lliurament dels treballs i informació:

Revista Recull

Apartat de correus, 88

17300 Blanes

c. de Mercaders, 9 / 17300 Blanes

Tel. 972 33 11 36

Dotació: 2.000 euros i publicació de l'obra premiada per Edicions Proa / La Galera

Termini de presentació: 30 de desembre 2007

Extensió: de 60 a 70 folis

En memoria de CARLOS TRÍAS SAGNIER

El escritor barcelonés Carlos Trías Sagnier, miembro de la ACEC, falleció en la madrugada del pasado domingo 19 de agosto a la edad de 60 años en un hospital de la capital catalana a consecuencia de un cáncer de pulmón que le diagnosticaron el año pasado.

Trías nació en Barcelona en el año 1947, donde cursó estudios de Derecho y conoció a la que sería su esposa, la también escritora Cristina Fernández Cubas, y a otros escritores como Enrique Vila-Matas o del director teatral Mario Gas.

Narrador, ensayista y traductor, Carlos Trías Sagnier es autor, entre otras, de *El círculo de la luz* (Hiperión, 1985) y *Viaje a Delfos* (Tusquets, 1994), su obra más reconocida, en la que el escritor se adentraba en el conocimiento personal del ser humano a través de la figura de su protagonista. En el año 2001, ganó el premio Juan March de novela breve por *El Ausente*.

(...)“Como el protagonista de su *Viaje a Delfos*, Carlos Trías vivió siempre en un espacio y un tiempo fronterizos que le dieron desde muy joven la sabiduría de lo aprendido y acumulado al vislumbrar desde lejos una orilla o la otra, un paisaje o el otro, un horizonte o el contrario, siendo siempre ambos, como sabía él y sabemos todos nosotros, ámbitos poderosos que, de abducirnos o someternos, habrían de hechizarnos, subyugarnos, vencernos y esclavizarnos.” (...)

Rosa Regàs, *El País*, 21-08-2007

(...)“Se podría escribir sobre Carlos desde múltiples ángulos. De sus muchas calidades y compromisos. De su prosa estricta, de su dominio del lenguaje, de su inmersión en la paradoja, y de la discreción personal que le llevaba a profundizar en su conducta, conociéndose a sí mismo para conocer al otro, de su rectitud ante la elección de caminos. Nunca se detuvo a oír cantos de sirena. Su enorme talento no se avenía bien con pactos ni con marketings. Él, sencillamente esbozaba una sonrisa, se atusaba la barbilla rasurada, y proseguía su camino” (...)

Mario Gas, *El País*, 22-08-2007

(...)“Pese a su innegable importancia como pensador, era, por encima de todo, un literato. Estudió Derecho en la capital catalana, pero su afición por la palabra le llevó a hacer amistad con una generación de

creadores que, años más tarde, hizo mella en la sociedad y la cultura catalanas.”

Eva Belmonte, *El Mundo*, 21-08-2007

“Desde aquella etapa juvenil, Carlos Trías mantuvo una carrera literaria a contracorriente de su tiempo y, en buena parte, el valor de su obra aún está por descubrir. En efecto, más que un novelista al uso, Trías ha sido un escritor interesado por la historia de la cultura que ha vehiculado sus conocimientos sobre todo a través de la narración pero que lo hubiera podido hacer también a través del ensayo o la investigación académica. Su objetivo intelectual, consciente o inconsciente, ha sido comprender nuestro mundo, el mundo actual, partiendo de sus fuentes.” (...)

Francesc de Carreras, *La Vanguardia*, 23-08-2007

(...)“Carlos Trias i jo compartíem la mateixa terra natal, però no compartíem la mateixa dependència espiritual, per dir-ho amb la fórmula de Hofmannsthal. Ell depenia espiritualment de la llengua espanyola i de tot el que gravita al seu entorn, nació, és clar, cultura, costums populars. Jo, de la llengua catalana i de tot el que vertebrava. Per dir-ho senzillament, compartíem país però no compartíem pàtria, que no hi ha altra pàtria que la llengua que et configura, i que tu, en el cas de ser escriptor, ajudes a configurar. Va haver-hi uns anys que, cadascú des de la seva dependència espiritual, tots lluitàvem contra allò que ens impedia desenvolupar la nostra llibertat dins de cada dependència, es a dir, dins de cada pàtria. (...)

Semblava que tot havia de ser possible, semblava que els de dependència espiritual espanyola comprenien i apreciaven els de dependència espiritual catalana, amb qui compartien la terra natal. Semblava que, generosos, havien decidit protegir la feblesa que la història havia produït en la comunitat de germans territorials. Semblava... però les dependències espirituals acaben volent ser hegemòniques i les generositats s'evaporen. I, davant d'això, les febleses es radicalitzen per poder sobreviure. I Carlos Trias se'm va anar distanciant. Però no pas per això el vaig deixar d'estimar mai. Per a mi les persones són més importants que les pàtries. Les persones i les seves virtuts. I les de Carlos Trias eren l'amabilitat, la intel·ligència, l'elegància i una refinada voluntat de convivència hedonista”.

Narcís Comadira, *El País*, 6-09-2007

Premios en lengua castellana

Premio de Novela Histórica Alfonso X el Sabio

Modalidad: Narrativa

Convoca: MR Ediciones

Entrega de trabajos e información: MR Ediciones

Paseo Recoletos, 4; 3ª planta. 28001 Madrid

www.mrediciones.com

No se aceptarán originales en soporte electrónico

Dotación: 50.000 euros

Accésit: 15.000 euros

Plazo de presentación: 28 de diciembre 2007

Extensión: sin límite

III Premios de Relatos cortos Don Alonso Quijano

Modalidad: Narrativa

Convoca: Partido Popular de Rincón de la Victoria

Entrega de trabajos e información:

Partido Popular de Rincón de la Victoria

Avda. del Mediterráneo, 16

29730 Rincón de la Victoria (Málaga)

Referencia: III Concurso de Relatos Cortos

Don Alonso Quijano

www.pp-rincondelavictoria.com

Dotación: 3.000 euros

Plazo de presentación: 10 de noviembre 2007

Extensión: mínimo de 5 folios y máximo de 10

Concurso Relatos de Mujeres 2007

Modalidad: Narrativa

Convoca: Concejalía de Promoción de la Igualdad del Ayuntamiento de Castelló de la Plana

Entrega de trabajos e información:

Servicio de Igualdad de Oportunidades

Ayuntamiento de Castellón de la Plana

Paseo Ribalta, 21; entlo. A

12001 Castellón de la Plana

Dotación: Primer premio: 2.000 euros, segundo

premio: 1.000 euros, tercer premio: 500 euros

Plazo de presentación: 15 de diciembre 2007

Extensión: mínimo de 10 folios y máximo de 40

V Edición Premio Minotauro de Ciencia Ficción y Literatura

Modalidad: Narrativa

Convoca: Ediciones Minotauro

Entrega de los trabajos e información: Ediciones

Minotauro. Avda. Diagonal, 662-664; 6ª planta.

08034 Barcelona. www.edicionesminotauro.com

No se aceptarán originales por correo electrónico

Dotación: 18.000 euros y publicación de la obra

Plazo de presentación: 5 de noviembre 2007

Extensión: mínima de 150 páginas y máxima de 450

GUSTAVO DEVEZE

XLV Premio Internacional de Cuentos Lena

Modalidad: Narrativa

Convoca: Ayuntamiento de Lena

Entrega de trabajos e información:

Casa Municipal de la Cultura

Ayuntamiento de Lena

Concurso de Cuentos

33630 La Pola de Lena (Asturias)

Tel. 985 49 11 57

cultura@aytolena.es

Dotación: 3.005 euros

Plazo de presentación: 2 de enero 2008

Extensión: máximo de 8 folios

XXIV Certamen de Poesía Jara Carrillo

Modalidad: Poesía

Convoca: Ayuntamiento de Alcantarilla

Entrega de los trabajos e información:

Biblioteca Municipal

Huerto de las Cayitas s/n. 30820 Alcantarilla

Tel. 968 89 32 49

biblioteca@alcantarilla.es

www.alcantarilla.es

Dotación: dos premios de 2.500 euros

Plazo de presentación: 14 de diciembre 2007

Extensión: de 56 a 150 versos

Nuestros Autores

Agnés Agboton

Agnés Agboton nació en Porto Novo (República del Benín) y llegó a Barcelona con 18 años. Estudió bachillerato y en 1991 se licenció en Filología Hispánica. Casada con un catalán (el traductor Manuel Serrat Crespo) y con dos hijos, se dedica a escribir y a narrar cuentos en colegios y bibliotecas.

Su formación le ha permitido recuperar cuentos, canciones y leyendas de la tradición de su país, que ha publicado en los libros *Contes d'arreu del món* (1995) y *Na Mitón*. En *Más allá del mar de arena* (2005), su obra más reconocida, la autora retrata la sociedad occidental a partir de los ojos de la persona que llegó a Barcelona hace casi veinte años. Agboton ha escrito también dos libros de cocina, *África en los fogones* (2002) y *El libro de las cocinas del mundo* (2002).

Es autora de artículos y poemas escritos en lengua gun y ha participado en numerosas conferencias y programas radiofónicos. Su obra combina dos artes (la cocina y la escritura) y dos culturas (la africana y la española) en una sola trayectoria vital.

La gente de mi pueblo, los gun, cuando nacemos recibimos tres nombres distintos: el nombre de circunstancias, que se refiere a algunos hechos o acontecimientos que tengan relación con el recién nacido o con las circunstancias de su nacimiento; el nombre de reencarnación que, como sabéis, alude al antepasado de quienes somos la reencarnación (yo, por ejemplo, soy la reencarnación de una hermana de mi abuelo paterno, que se llamaba *tanyi Ouégbo* y de la que tengo una antigua fotografía que os he enseñado alguna vez); y, por último, un tercer nombre más personal.

Mi nombre de circunstancias completo es *Medenyonhua e na du alé eton*, que, traducido literalmente, significa: «Quien sepa actuar obtendrá de ello beneficios», es decir que es una versión en positivo del refrán castellano «quien siembra vientos, recoge tempestades». De hecho, los ancianos de la familia me llaman sólo *Medenyonhua*.

Vosotros, Didac y Axel, tenéis sólo dos nombres: os falta el nombre de reencarnación porque –¡vaya por Dios!– en la familia de vuestro padre nadie se reencarna.

Mi nombre de circunstancias despertó enseguida mi curiosidad. Quise saber más cosas sobre

mis orígenes. En realidad, mi nombre entero escondía toda una historia. Y a vosotros, que conocéis a los Agboton y habéis visto las dos cicatrices que tengo en las sienes mostrando que pertenezco a la familia, no os extrañará que eso me llamara la atención. ¿Qué querían decir aquellas palabras? ¿Quién era el que debía actuar bien?

Poco a poco he ido encontrando algunas respuestas para mis preguntas de entonces y he ido aclarando algunos misterios que, siendo niña, llegaron a preocuparme mucho. Podría deciros que me hacían daño y que, en cierto modo, están detrás de lo que ahora soy.

Habéis crecido en una sociedad muy distinta a la que envolvió mi infancia, pero sabéis muy bien cómo funciona la sociedad tradicional, cómo son las cosas en aquel pequeño rincón del mundo que me vio nacer. Mi nombre de circunstancias, el nombre de circunstancias de todos los gun y, me atrevería a asegurarlo, de casi todas las culturas del golfo de Guinea, permite conocer parte de la vida de las personas que lo llevan. Siempre de acuerdo con la tradición oral, eso sí, en el sentido de conocer «a la africana». Se trata de una historia sin escritura, que no tiene pretensiones de exactitud ni de objetividad, como en Occidente. Es una historia oral, en la que es muy importan-

te la voz, anónima a veces, de la persona que explica unos acontecimientos reales y que, al mismo tiempo, va dándole su propia forma. La puede «deformar» según sea su mirada y su propio modo de vivir los acontecimientos. Aunque los hechos sean los mismos.

Bajo el signo del trueno
(de *Más allá del mar de arena*)

Esta tierra, tantas veces vendida
tantas veces aplastada.
Vuestra tierra
y la mía.

Este tiempo inútilmente encadenado,
inútilmente detenido.

Vuestro tiempo
y el mío.

(de *Canciones del poblado y el exilio*)

Hace más de veinticinco años que vivo en Barcelona y es cierto que han cambiado muchas cosas, pero es cierto también que quedan muchas por cambiar. Cuando eres africana no resulta fácil ser una ciudadana más en una urbe europea. Pero ya sabéis que no suelo quejarme por estas cosas. En realidad, ser “el otro”, el distinto, siempre es difícil, seas blanco o negro, amarillo, verde o anaranjado.

En estos últimos tiempos, las noticias por televisión nos bombardean con episodios e imágenes de gente que arriesga su vida embarcándose, en condiciones muy precarias, en las costas africanas para llegar hasta aquí, hasta la mítica Europa, en busca de un futuro mejor. El hecho se reproduce en todas las fronteras que separan la abundancia de la miseria. Recordad, por ejemplo, lo que a veces hemos visto sobre los espaldas mojadas, los mejicanos perseguidos por la policía de fronteras de los Estados Unidos.

No fue ese mi caso, no llegué a Europa arriesgando mi vida ni huyendo de la miseria. Pero estas imágenes me conmueven y nunca puedo mostrarme indiferente a esos dramas. Porque sé de dónde proceden los hombres de las pateras, se lo que les mueve; pero también porque sé adonde van y cual será el terrible final de sus sueños.

África no es una tierra fácil, pero Europa puede ser también un lugar terrible. Para mí, Barcelona fue una ciudad a la que llegué enamorada y con un hijo en el vientre, tú,

Didac. Hacía tiempo ya que vivía con vuestro padre y, desde entonces, desde mi llegada, he ido creciendo, he ido cambiando. Os he visto convertirnos en hombres, he trabajado en el mundo editorial, he publicado algunos libros y, desde hace tiempo ya, voy a escuelas, bibliotecas e instituciones culturales para explicar cuentos tradicionales que recupero y traduzco cuando vamos y volvemos del Benin. Eso me ha servido también para encontrarme a mí misma. Y tengo así la esperanza de aportar algo a la sociedad donde vivo.

A veces pienso que vosotros dos, los hijos que he tenido con mi marido, un hombre blanco, son mi aportación a un nuevo mundo, a un mundo necesario, a un mundo imprescindible para frenar esa locura que parece sumergirnos. Somos una familia, un grupo mestizo. En todos los aspectos que el mestizaje pueda adoptar. Y estoy orgullosa de ello. Creo que el color de vuestra piel es el signo, casi una metáfora, del mundo por el que luchamos, por el que hemos luchado vuestro padre y yo.

Tal vez no pueda verlo (me temo que así será) pero espero que llegue un tiempo en el que nada sea blanco o negro, oriental u occidental. Espero que este mundo termine por ser un crisol donde se mezclen todos los orígenes, todas las culturas...

El vientre de Dan
(de *Más allá del mar de arena*)

Han quedado sobre la tierra
los oscuros cuerpos de los hombres
de inútil muerte,
y en el oculto corazón de los demás
arde todavía la llama del odio
estúpidamente despierto.
Inútil odio.

En una apacible cobijo
de hermosas paredes
todo ha sido cambiado;
dos hombres importantes se han sonreído,
se han dado la mano.

De nuevo todo inútil,
la lucha de los vivos,
la muerte de los muertos.

De nuevo todo inútil,
el hambre...

(de *Canciones del poblado y el exilio*)